

Annales Episcoporum Slesvicensium

Cypraeus, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1634

Capvt XVII. Olavs IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64615)

munivit. Cumq; obstinatus populus ipsum & socios eius, iaculis & saxis per fenestras, aliasq; aperturas nimium infestarent, Rex pius coram altari in modum Crucis procumbens, se & suos Domino commendabat. Dum autem sic orando iaceret, vnus per fenestram, immissa lancea latus eius transfixit, Christo Martyrem fecit. Hæc ibi.

CAPVT XVII.

OLAVS IV. Ex Flandria à Vitis reuocatus, Rex Daniæ
73. summam annonæ caritatem morte expiauit. Anno
1099. 9. Iul.

Censuram tristi sacram dum mente volutat

Spernere Rex, aris ipse Rodolphus adest.

Papa audit causam, tunc Regem Flamine donat

Summo, Metropolis iure caditq; suo.

A. C. 1065.

ANNO 1064. Slesuicum missus fuit Rodolphus, ab Adalberto Magno Episcopo Hamburgensi, qui Episcopatum regeret ac administraret, vir vitæ sanctitate insignis, doctrina singulari præditus, quique apud Adelbertum Sacellani officio antea functus fuisset. Cui etiam pro opinione virtutis ac pietatis hic honos habitus fuit, vt templum maximum Mindæ, quod vnà cum tota Ciuitate conflagrauerat, & decem post annis reædificatum fuerat, iterum inauguraret & consecraret, Henrico IV. Imperatore præsentem & solennem hunc actum decorante, Anno 1080. idq; ratione affinitatis cum Rege Knutone factum esse, verisimile est, cui hunc honorem Imperator præstare & exhibere voluit. Nam Knutonis Magni filiam

H

Gunil-

Gunildam Henricus III. Imperator in uxorem duxerat. (*Saxo f. 108. Helmolt. 48. Crantz. 102.*) Alioqui mirum videri posset, quod in literas relatum est, à Pontifice extero, & in loco remoto agenti consecrationem Ecclesiæ Mindensis factam esse. Olaus qui Slesuici in vincula coniectus, & in Flandriam relegatus fuerat, carcere liberatus domumque reuersus, Kanuto Fratri in Regni imperio ac gubernatione successit. Qui toto tempore, quo imperio præfuit, expertus est Deum vindicem esse scelerum, & sanguinem innocentem exposcere de manibus illorum, qui illum effuderunt. Nec Rex solum qui nefandæ ac detestandæ illius aduersus S. Canutum coniurationis conscius, & quasi author ac Princeps fuerat, sed & Dania tota, finitimæque gentes grauissimam ac seuerissimam ultionem diuinam expertæ sunt, pœnasque suæ impietatis dederunt, longè durissimas ac acerbissimas. Nam non multo post, tanta rerum omnium summa caritas ac inopia extitit, tantaque laboratum est annonæ penuriâ, vt propter frugum inopiam multi fame perirent; quiq; superstites essent, vitam diuturnam sibi polliceri non possent. Idque quod non aliunde alimenta & cibaria, ad subleuandam tantam rei frumentariæ inopiam, quibus tamen finitimæ gentes abundabant, aduehi ac importari tuto ac commode posse, viderent ac perspicerent. Nam vndique ab hostibus Dani premebantur, & eo anno frumentum in Daniâ veris tempore vredine exesum, propter siccitates angustius prouenerat. Quam vredinem ingens caloris æstus subsecutus, segetes arefecit & adussit: Autumno autem, ob copiam imbrium & pluuiarum continuarum agri, & loca culta aqua natabant, vsque adeo vt aristas ex aquis colligere oportet. In locis decliuibus & vallibus cymbis vecti, fruges demessuerunt. Aristas demessas fur-

furnis & fornacibus calefactis arefecerunt & siccarunt, vnde panem pinserent. Sed & ex farinâ illâ panis qui esui esset, subigi aut fieri non potuit, itaque pro pulte conuisci, necessitas extorsit. Ita consumptis longè lateque frumentis, in summis versabantur angustijs, quod nemo huic inopiæ succurrere, rei que frumentariæ mederi posse cernerent. Rex Olaus multis prædijs abalienatis, quo militem aleret ac sustentaret, vix habuit. Die quodam, Rege natalem suum celebrante, vix tantum cibariorum suppetebat, quo inuitati saturarentur. Rex qui videret ob iniustam ac nefandam fratris cædem perpetratam, delictaque enormia ac grauissima commissa, Daniæ Regnum ita diuinitus inopia ac calamitate affligi, assiduis ac indefessis precibus à Deo contendit, vt, si quid iræ ac indignationis aduersus populum concepisset, in se, non in populum effunderet ac deriuaret, seque è vitâ tolleretur, vt qui huius calamitatis author esset, & populo parceret. Cuius etiam preces Deus exaudiit, eumque rebus humanis exemit.

C A P V T XVIII.

ERICVS III. bonus, Rex Daniæ 74. post impetratam à Papa Romano exemptionem à Iurisdictione Archiepiscopi Bremensis, Archiepiscopatum Lundensem instituit, ei que Episcopatus Boreales subiecit, Hierosolymam cum vxore Bothilda profectus in Cypro moritur. Anno 1102.

OLAO successit Ericus, ex Suetiâ, vbi hactenus ætatem egerat, euocatus. Cuius regnum Deus in ipso administrationis auspicio ita fortunauit, vt superiorem rei

H 2

fru-